

220 J. V. SNELLMAN — R. H. REHBINDER 6. XII 1838
HUA, Kanslersämbetets arkiv

Högvälborne Herr Grefve
Eders Excellence!

Eders Excellence täcktes höggunstigt i de tvingande omständigheter, uti hvilka jag befinner mig, finna en ursäkt för min djerfhet att genom dessa rader taga Eders Excellence's, dyrbara tid och ynnest i anspråk.

Eders Excellence torde samtidigt med denna min ödmjuka skrifvelse mottaga en af mig, till Hans Kejsrerliga Höghet, Universitetets Höga Canceller, ingifven underdånig ansökning om Nådigt tillstånd till en utrikes resa. Pluraliteten i Amplissimum Consistorium Academicum har vägrat mig dess gunstiga recommendation i afseende å nämnda min anhållan. Hos Eders Excellence vågar jag likväl allerödmjukast bönfälla om höggunstigt bifall till densamma, och får lika ödmjukt för ett sådant bifall anföra följande skäl.

Hos Eders Excellence är säkert redan anmäldt, att den rättgång, uti hvilken jag för förment tjenstefel, varit invecklad, nu är med dom af hulpen. Det synes väl som skulle detta fel vara strängt nog bestraffadt med ett halft års suspension och böter, i det närmaste motsvarande hel mans bot. Men om också Actor i målet ansåge detta straff altför lindrigt och genom besvär i Kejs(erliga) Hof-Rätten skulle söka få detsamma, skärpt, kan väl denna skärpning icke blifva svårare än tjenstens förlust och förlust af det litterära understöd, mig blifvit tillagdt. Och det är ju genom den fällda domen åtminstone utredt att mitt fel icke är af urbota beskaffenhet. Nämnda straffbestämmnings verkställande kan derföre genom min frånvaro icke lida något hinder. Likaså är för sjelfva rättgången min närvaro fullkomligt onödig; hvilket äfven under den tid, Amplissimum Consistorium Academicum handlagt målet, varit fallet.

För min vetenskapliga förkofran åter är hvarje dag, jag under närvarande förhållanden här tillbringar, en förlorad dag. Dessutom göra mina oeconomiska omständigheter en resa i framtiden för mig omöjlig, emedan jag då icke kan påräkna det enskilda understöd mig nu blifvit erbjudet.

Jag har under min Akademiska bana ingen uppmuntran åtnjutit och hittills *intet* begärt, ehuru jag nu nära 33 år gammal ifrån 17 års ålder försörjt mig sjelf. Jag, begär ju också nu för att befordra min utbildning *intet* annat, än tillstånd dertill. Jag vågar derföre hoppas, att Eders Excellence icke skall vägra Sitt höggunstiga bifall till min anhållan.

Eders Excellence skall säkert för min, så vid detta som föregående tillfällen, iagttagna tystnad, angående de mig påbördade fel, finna andra skäl, än min öfvertygelse om någon min brottslighet; och jag vågar väl hoppas att Eders Excellence kanske en dag skall se mitt förhållande i ett mildare ljus.

Med djupaste vördnad framhärdar jag

Högvälborne Herr Grefve!
Eders Excellence's
allerödmjukaste tjenare
Joh. Vilh. Snellman.

Helsingfors d. 6:te December 1838.